



Rada
Evropské unie

Interinstitucionální spis:
2021/0208 (NLE)

Brusel 2. prosince 2021
(OR. en)

13494/21
ADD 1

LIMITE

JUSTCIV 173

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět: Úmluva o uznávání a výkonu cizích soudních rozhodnutí v občanských
a obchodních věcech

**ÚMLUVA O UZNÁVÁNÍ A VÝKONU
CIZÍCH SOUDNÍCH ROZHODNUTÍ V OBČANSKÝCH A OBCHODNÍCH VĚCECH**

Smluvní strany této úmluvy,

přejíce si prosazovat účinný přístup ke spravedlnosti pro všechny, zjednodušit mnohostranný obchod a investice, které jsou založené na pravidlech, a usnadnit mobilitu prostřednictvím soudní spolupráce,

věříce, že takovou spolupráci lze posílit vytvořením jednotného souboru základních pravidel pro uznávání a výkon cizích rozhodnutí v občanských a obchodních věcech s cílem usnadnit účinné uznávání a výkon těchto rozhodnutí,

přesvědčené, že takto posílená soudní spolupráce vyžaduje zejména mezinárodní právní režim, který poskytuje větší předvídatelnost a jistotu ve vztahu k celosvětovému oběhu cizích rozhodnutí a který doplňuje Úmluvu ze dne 30. června 2005 o dohodách o volbě soudu,

se rozhodly, že uzavřou za tím účelem tuto úmluvu, a dohodly se na těchto ustanoveních:

KAPITOLA I – OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Oblast působnosti

1. Tato úmluva se vztahuje na uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech. Nevztahuje se zejména na věci daňové, celní a správní.
2. Tato úmluva se vztahuje na uznání a výkon rozhodnutí v jednom smluvním státě, které je vydané soudem v jiném smluvním státě.

Článek 2

Vyloučení z oblasti působnosti

1. Tato úmluva se nevztahuje na:
 - a) osobní stav a svéprávnost fyzické osoby;
 - b) vyživovací povinnosti;

- c) jiné oblasti rodinného práva, včetně majetkových poměrů v manželství a jiných práv a povinností vyplývajících z manželství nebo obdobných vztahů;
- d) závěti a dědění;
- e) platební neschopnost, vyrovnání, restrukturalizaci finančních institucí a obdobné záležitosti;
- f) přepravu cestujících a zboží;
- g) přeshraniční znečištění moří, znečištění moří v oblastech mimo vnitrostátní jurisdikci, znečištění moří z lodí, omezení odpovědnosti pro námořní nároky a za společné havárie;
- h) odpovědnost za jaderné škody;
- i) platnost, nicotnost nebo zrušení právnických osob nebo sdružení fyzických nebo právnických osob a platnost rozhodnutí jejich orgánů;
- j) platnost zápisů do veřejných rejstříků;
- k) pomluvy;
- l) ochranu soukromí;
- m) duševní vlastnictví;

- n) činnosti ozbrojených sil, včetně činností jejich pracovníků při výkonu jejich úředních povinností;
- o) činnosti orgánů vymáhajících právo, včetně jejich pracovníků při výkonu jejich úředních povinností;
- p) antimonopolní věci (věci v oblasti hospodářské soutěže), s výjimkou případů, kdy je rozhodnutí založeno na jednání, které představuje protisoutěžní dohodu nebo jednání ve vzájemné shodě mezi skutečnými nebo potenciálními konkurenty za účelem stanovení cen, předkládání nabídek založených na koluzních dohodách, stanovení omezení výroby nebo kvót nebo rozdělení trhů prostřednictvím přidělení zákazníků, dodavatelů, teritorií nebo obchodních oblastí, a kdy k takovému jednání i jeho účinkům došlo ve státě původu;
- q) restrukturalizaci státního dluhu prostřednictvím jednostranných státních opatření.

2. Rozhodnutí není z oblasti působnosti této úmluvy vyloučeno, pokud záležitost, na kterou se tato úmluva nevztahuje, vyvstala pouze jako předběžná otázka v řízení, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno, přičemž nebyla předmětem řízení. Zvláště pak pouhá skutečnost, že taková věc je namítána v rámci obrany, nevylučuje takové rozhodnutí z oblasti působnosti úmluvy, jestliže tato věc není předmětem řízení.

3. Tato úmluva se nevztahuje na rozhodčí a související řízení.

4. Z oblasti působnosti této úmluvy není vyloučeno rozhodnutí pouze z toho důvodu, že stranou řízení byl stát, včetně vlády, vládní agentury nebo jakékoli osoby jednající za stát.
5. Touto úmluvou nejsou dotčeny výsady a imunity států nebo mezinárodních organizací, pokud jde o ně samotné nebo jejich majetek.

Článek 3

Definice

1. V této úmluvě se:
- a) „žalovaným“ rozumí osoba, proti které byla ve státě původu podána žaloba nebo vzájemná žaloba;
 - b) „rozhodnutím“ rozumí jakékoli rozhodnutí ve věci samé vydané soudem bez ohledu na označení takového rozhodnutí, včetně výnosu nebo příkazu, a stanovení nákladů nebo výdajů řízení soudem (včetně soudního úředníka) za předpokladu, že se toto rozhodnutí o nákladech řízení vztahuje k rozhodnutí ve věci samé, které lze uznat nebo vykonat podle této úmluvy. Předběžná a zajišťovací opatření nejsou rozhodnutím.

2. Za obvyklé bydliště entity nebo osoby jiné než fyzické se považuje stát:
- a) ve kterém má tato entita či osoba své sídlo;
 - b) podle jehož práva byla zapsána nebo založena;
 - c) ve kterém má své správní ústředí nebo
 - d) ve kterém má svou hlavní provozovnu.

KAPITOLA II – UZNÁNÍ A VÝKON

Článek 4

Obecná ustanovení

1. Rozhodnutí vydané soudem smluvního státu (státem původu) je uznáno a vykonáno v jiném smluvním státě (dožádaném státě) v souladu s ustanoveními této kapitoly. Uznání nebo výkon lze odmítnout pouze z důvodů stanovených touto úmluvou.

2. V dožádaném státě se rozhodnutí nepřezkoumává ve věci samé. Lze činit pouze taková posouzení, která jsou nezbytná pro provádění této úmluvy.
3. Rozhodnutí je uznáno pouze tehdy, vyvolává-li účinky ve státě původu, a je vykonáno pouze tehdy, je-li vykonatelné ve státě původu.
4. Uznání nebo výkon lze odložit nebo odmítnout, podléhá-li rozhodnutí uvedené v odstavci 3 ve státě původu přezkumu, nebo neuplynula-li lhůta pro uplatnění řádného opravného prostředku. Toto odmítnutí nebrání následnému podání žádosti o uznání nebo výkon rozhodnutí.

Článek 5

Základ pro uznání a výkon

1. Rozhodnutí je způsobilé k uznání a výkonu, pokud je splněn jeden z následujících požadavků:
 - a) osoba, vůči níž je uznání nebo výkon navrhován, měla obvyklé bydliště ve státě původu v okamžiku, kdy se stala účastníkem řízení u soudu původu;

- b) fyzická osoba, vůči níž je uznání nebo výkon navrhován, měla svou hlavní provozovnu ve státě původu v okamžiku, kdy se tato osoba stala účastníkem řízení u soudu původu, a žaloba, na které je rozhodnutí založeno, byla podána v souvislosti s touto podnikatelskou činností;
- c) osobou, vůči níž je uznání nebo výkon navrhován, je osoba, která podala žalobu, na níž je rozhodnutí založeno, která však nebyla vzájemnou žalobou;
- d) žalovaný provozoval pobočku, zastoupení nebo jinou provozovnu bez samostatné právní subjektivity ve státě původu v okamžiku, kdy se stal účastníkem řízení u soudu původu, a žaloba, na které je rozhodnutí založeno, byla podána v souvislosti s činností této pobočky, tohoto zastoupení nebo této provozovny;
- e) žalovaný v průběhu řízení, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno, výslovně souhlasil s příslušností soudu původu;
- f) žalovaný oponoval tvrzení ve věci samé před soudem původu, aniž by ve lhůtě stanovené právními předpisy státu původu zpochybnil příslušnostsoudu, ledaže je zřejmé, že by námitka proti příslušnosti nebo výkonu příslušnosti nebyla podle těchto právních předpisů úspěšná;

- g) rozhodnutí se týkalo smluvního závazku a bylo vydáno soudem státu, ve kterém k plnění tohoto závazku došlo nebo mělo dojít v souladu s:
- i) dohodou smluvních stran nebo
 - ii) právem rozhodným pro danou smlouvu, pokud nebylo dohodnuto místo plnění, ledaže činnosti žalovaného v souvislosti s transakcí zjevně nepředstavovaly účelné a podstatné spojení s tímto státem;
- h) rozhodnutím bylo rozhodnuto o nájmu nemovité věci a bylo vydáno soudem státu, ve kterém se nemovitá věc nachází;
- i) rozhodnutím bylo v neprospěch žalovaného rozhodnuto o smluvním závazku zajištěném věcným právem k nemovitým věcem nacházejícím se ve státě původu, pokud byla žaloba týkající se smluvního nároku podána společně s žalobou proti témuž žalovanému v souvislosti s uvedeným věcným právem;
- j) rozhodnutím bylo rozhodnuto o mimosmluvním závazku, který vznikl z důvodu úmrtí, fyzického zranění, poškození nebo ztráty hmotného majetku, a k jednání nebo opomenutí, které takovou újmu přímo způsobilo, došlo ve státě původu, bez ohledu na to, kde k této újmě došlo;

- k) rozhodnutí se týká platnosti, vytvoření, účinků, správy nebo změny svěřenského fondu, který byl vytvořen dobrovolně a byl písemně zaznamenán, a
- i) v okamžiku zahájení řízení byl stát původu ve zřizovací listině svěřenského fondu označen jako stát, u jehož soudů mají být rozhodovány spory o těchto věcech, nebo
 - ii) v okamžiku zahájení řízení byl stát původu ve zřizovací listině svěřenského fondu výslovně nebo implicitně označen jako stát, v němž se nachází hlavní sídlo správy svěřenského fondu.

Tento pododstavec se použije pouze na rozhodnutí týkající se vnitřních aspektů svěřenského fondu mezi osobami, které jsou nebo byly ve svěřenském vztahu;

- l) rozhodnutím bylo rozhodnuto o vzájemné žalobě:
- i) v rozsahu, v němž bylo rozhodnuto ve prospěch navrhovatele této vzájemné žaloby, byla-li vzájemná žaloba podána ve věci téže transakce nebo události jako původní žaloba, nebo
 - ii) v rozsahu, v němž bylo rozhodnuto v neprospěch navrhovatele této vzájemné žaloby, ledaže by právní předpisy státu původu vyžadovaly podání vzájemné žaloby, aby se zabránilo prekluzi;

- m) rozhodnutí bylo vydáno soudem určeným v dohodě uzavřené nebo zaznamenané písemně nebo jakýmkoli jiným komunikačním prostředkem, který umožňuje přístup k informacím tak, aby byly využitelné pro další potřebu, s výjimkou výlučné dohody o volbě soudu.

Pro účely tohoto pododstavce se „výlučnou dohodou o volbě soudu“ rozumí dohoda uzavřená mezi dvěma nebo více stranami, která pro účely rozhodování sporů, které vznikly nebo mohou vzniknout v souvislosti s konkrétním právním vztahem, určuje soudy jednoho státu nebo jeden či více konkrétních soudů jednoho státu, s vyloučením soudní příslušnosti jakýchkoli jiných soudů.

2. Je-li žádáno o uznání nebo výkon vůči fyzické osobě jednající především za sebe, rodinu nebo domácnost (spotřebitel) ve věcech týkajících se spotřebitelské smlouvy, nebo vůči zaměstnanci ve věcech týkajících se pracovní smlouvy zaměstnance:

- a) ustanovení odst. 1 písm. e) se použije pouze tehdy, byl-li souhlas adresován soudu ústně nebo písemně;
- b) ustanovení odst. 1 písm. f), g) a m) se nepoužijí.

3. Odstavec 1 se nepoužije na rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o nájmu nemovitosti pro účely bydlení nebo o zápisu nemovité věci. Takové rozhodnutí je způsobilé k uznání a výkonu pouze tehdy, bylo-li vydáno soudem státu, v němž se nemovitost nachází.

Článek 6

Výlučný základ pro uznání a výkon

Aniž jedotčen článek 5, rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o věcných právech k nemovitým věcem, je uznáno a vykonáno pouze tehdy, nachází-li se nemovitá věc ve státě původu.

Článek 7

Odmítnutí uznání a výkonu

1. Uznání nebo výkon lze odmítnout, jestliže:
 - a) písemnost, kterou bylo zahájeno řízení, nebo obdobný dokument, včetně prohlášení o hlavních žalobních důvodech žalobního návrhu:
 - i) nebyly žalovanému doručeny v dostatečném předstihu a způsobem, který by mu umožnil si zajistit obranu, ledaže se žalovaný zúčastnil soudního řízení a svou věc hájil u soudu původu, aniž by namítal, že mu nebylo řádně doručeno, a to za předpokladu, že právo státu původu umožňuje namítat nedostatek řádného doručení, nebo
 - ii) byly žalovanému doručeny v dožádaném státě způsobem, který je neslučitelný se základními zásadami dožádaného státu týkajícími se doručování písemností;

- b) rozhodnutí bylo dosaženo podvodem;
 - c) uznání nebo výkon by byly zjevně neslučitelné s veřejným pořádkem dožádaného státu, a to včetně případů, kdy by konkrétní řízení vedoucí k rozhodnutí bylo neslučitelné se základními zásadami tohoto státu týkajícími se spravedlivého procesu, a případů týkajících se porušení bezpečnosti nebo svrchovanosti uvedeného státu;
 - d) řízení před soudem původu bylo v rozporu s dohodou nebo určením ve zřizovací listině svěrenského fondu, podle nichž měl spor rozhodovat soud jiného státu než státu původu;
 - e) rozhodnutí je v rozporu s rozhodnutím vydaným soudem v dožádaném státě ve sporu mezi týmiž účastníky řízení; nebo
 - f) rozhodnutí je v rozporu s dřívějším rozhodnutím vydaným soudem jiného státu v téže věci mezi týmiž účastníky řízení za předpokladu, že dřívější rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné pro jeho uznání v dožádaném státě.
2. Uznání nebo výkon lze odložit nebo odmítnout, pokud je u soudu dožádaného státu vedeno řízení mezi týmiž účastníky ve stejné věci, jestliže:
- a) řízení u soudu dožádaného státu bylo zahájeno dříve než řízení u soudu původu; a

b) existuje úzká souvislost mezi sporem a dožádaným státem.

Odmítnutí podle tohoto odstavce nevylučuje následné podání žádosti o uznání nebo výkon rozhodnutí.

Článek 8

Předběžné otázky

1. Rozhodnutí o předběžné otázce se podle této úmluvy neuznává ani nevykonává, pokud se jedná o věc, na kterou se tato úmluva nevztahuje, nebo o věc uvedenou v článku 6, o které rozhodl soud jiného státu než toho, který je uveden ve zmíněném článku.
2. Uznání nebo výkon rozhodnutí lze odmítnout, je-li rozhodnutí založeno na rozhodnutí ve věci, na kterou se tato úmluva nevztahuje, nebo ve věci uvedené v článku 6, o které rozhodl soud jiného státu než toho, který je uveden ve zmíněném článku, a to v rozsahu, v němž je rozhodnutí na takovém rozhodnutí založeno.

Článek 9
Oddělitelnost

Uznání nebo výkon oddělitelné části rozhodnutí se přiznává, je-li žádáno o uznání nebo výkon pouze takové oddělitelné části rozhodnutí, nebo lze-li podle této úmluvy uznat nebo vykonat pouze část rozhodnutí.

Článek 10
Náhrada škody

1. Uznání nebo výkon rozhodnutí mohou být odmítnuty, pokud toto rozhodnutí přiznává náhradu škody, včetně exemplárně zvýšené náhrady škody nebo sankční náhrady škody, která straně nenahrazuje skutečně vzniklou škodu nebo újmu, a to v rozsahu této náhrady škody.

2. Dožádaný soud přihlédně k tomu, zda a v jakém rozsahu výše náhrady škody přiznaná soudem původu slouží k pokrytí nákladů a výdajů řízení.

Článek 11

Soudní smíry (transactions judiciaires)

Soudní smíry (*transactions judiciaires*), které soud smluvního státu schválil nebo které byly uzavřeny před soudem smluvního státu v průběhu řízení a které jsou ve státě původu vykonatelné stejně jako rozhodnutí, jsou podle této úmluvy vykonávány stejně jako rozhodnutí.

Článek 12

Dokumenty, které je třeba předložit

1. Strana domáhající se uznání nebo žádající o výkon rozhodnutí předloží:
 - a) úplnou a ověřenou kopii rozhodnutí;
 - b) pokud bylo rozhodnutí vydáno pro zmeškání, originál nebo ověřenou kopii listiny potvrzující, že podání, na jehož základě bylo řízení zahájeno, nebo obdobná listina, byly doručeny meškající straně;
 - c) veškeré listiny nezbytné k určení, zda rozhodnutí vyvolává účinky a případně je vykonatelné ve státě původu;

- d) v případě uvedeném v článku 11 potvrzení soudu (včetně pověřeného soudního úředníka) státu původu, které uvádí, že soudní smír nebo jeho část jsou ve státě původu vykonatelné za stejných podmínek jako rozhodnutí.
2. Jestliže obsah rozhodnutí nedovoluje, aby dožádaný soud ověřil, zda jsou podmínky této kapitoly splněny, může uvedený soud požadovat veškeré potřebné listiny.
3. Žádost o uznání nebo výkon může být doplněna listinou, která se týká rozhodnutí a kterou vydal soud (včetně pověřeného soudního úředníka) státu původu na formuláři doporučeném a zveřejněném Haagskou konferencí o mezinárodním právu soukromém.
4. Pokud nejsou listiny uvedené v tomto článku v úředním jazyce dožádaného státu, musí být opatřeny ověřeným překladem do úředního jazyka, pokud právo dožádaného státu nestanoví jinak.

Článek 13

Postup

1. Nestanoví-li tato úmluva jinak, řídí se postup uznání, prohlášení vykonatelnosti nebo přihlášení k výkonu a výkon rozhodnutí právem dožádaného státu. Soud dožádaného státu jedná bez zbytečného odkladu.
2. Soud dožádaného státu neodmítne uznání nebo výkon rozhodnutí podle této úmluvy z toho důvodu, že by se o uznání nebo výkon mělo žádat v jiném státě.

Článek 14

Náklady řízení

1. Po straně, která v jednom smluvním státě navrhuje výkon rozhodnutí vydaného v jiném smluvním státě, nesmí být pouze na základě skutečnosti, že je cizím státním příslušníkem nebo že nemá bydliště nebo pobyt ve státě, v němž se výkon navrhuje, požadována žádná záruka ani jistota, jakkoli označená.

2. Příkaz k úhradě nákladů řízení vydaný ve smluvním státě vůči osobě, která je osvobozena od záruky nebo jistoty ve smyslu odstavce 1 nebo podle práva státu, kde bylo řízení zahájeno, je na návrh osoby oprávněné z takového příkazu prohlášen za vykonatelný v jakémkoli jiném smluvním státě.

3. Stát může prohlásit, že nepoužije odstavec 1, nebo prohlášením určit, který z jeho soudů odstavec 1 nepoužije.

Článek 15

Uznání a výkon podle vnitrostátního práva

S výhradou článku 6 tato úmluva nebrání uznání nebo výkonu rozhodnutí podle vnitrostátního práva.

ČÁST III – OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 16

Přechodné ustanovení

Tato úmluva se vztahuje na uznávání a výkon rozhodnutí, pokud v okamžiku zahájení řízení ve státě původu byla úmluva ve vztahu mezi tímto státem a dožádaným státem účinná.

Článek 17

Prohlášení omezující uznávání a výkon

Stát může prohlásit, že jeho soudy mohou odmítnout uznat nebo vykonat rozhodnutí vydané soudem jiného smluvního státu, jestliže účastníci řízení měli bydliště v dožádaném státě a jestliže vztah účastníků řízení a veškeré další prvky spojené se sporem, jiné než místo soudu původu, souvisely pouze s dožádaným státem.

Článek 18

Prohlášení o konkrétních věcech

1. Pokud má stát významný zájem tuto úmluvu neuplatnit na konkrétní věc, může prohlásit, že se úmluva na danou věc nevztahuje. Stát činící toto prohlášení zajistí, aby působnost prohlášení nebyla širší, než je nezbytné, a aby konkrétní vyloučená věc byla jasně a přesně vymezena.
2. Pokud jde o uvedenou konkrétní věc, tato úmluva se neuplatní:
 - a) ve smluvním státě, který uvedené prohlášení učinil;
 - b) v jiných smluvních státech, ve kterých se žádá o uznání nebo výkon soudního rozhodnutí vydaného soudem smluvního státu, který učinil uvedené prohlášení.

Článek 19

Prohlášení týkající se rozhodnutí ve věcech státu

1. Stát může prohlásit, že se tato úmluva nevztahuje na rozhodnutí vydané v řízení, jehož je účastníkem některý z těchto subjektů:
 - a) uvedený stát nebo fyzická osoba jednající za tento stát nebo

b) orgán veřejné moci tohoto státu nebo fyzická osoba jednající za takovýto orgán.

Stát činící toto prohlášení zajistí, aby působnost prohlášení nebyla širší, než je nezbytné, a aby vynětí z oblasti působnosti bylo jasně a přesně vymezeno. Prohlášení nerozlišuje mezi rozhodnutími, v nichž mají stát, orgán veřejné moci tohoto státu nebo fyzická osoba jednající za jeden z nich postavení žalovaného nebo žalobce v řízení před soudem původu.

2. Uznání nebo výkon rozhodnutí vydaného soudem státu, který učinil prohlášení podle odstavce 1, lze odmítnout, pokud bylo rozhodnutí vydáno na základě řízení, ve kterém je buď stát, který učinil prohlášení, nebo dožádaný stát, jeden z jejich orgánů veřejné moci nebo fyzická osoba za ně jednající účastníkem řízení, a to ve stejném rozsahu, jaký je uveden v tomto prohlášení.

Článek 20

Jednotný výklad

Při výkladu této úmluvy je třeba přihlížet k její mezinárodní povaze a k potřebě podporovat její jednotné uplatňování.

Článek 21

Přezkum fungování úmluvy

Generální tajemník Haagské konference o mezinárodním právu soukromém pravidelně přijímá opatření za účelem přezkumu fungování této úmluvy, včetně všech prohlášení, a podává zprávy Radě pro obecné záležitosti a politiku.

Článek 22

Nejednotné právní systémy

1. Ve vztahu ke smluvnímu státu, ve kterém platí v různých územních celcích dva nebo více právních systémů upravujících věci, na které se vztahuje tato úmluva:
 - a) se odkazem na právo nebo postup státu rozumí případně odkaz na platné právo nebo postup v příslušném územním celku;
 - b) se odkazem na soud nebo soudy státu rozumí případně odkaz na soud nebo soudy v příslušném územním celku;
 - c) se odkazem na souvislost se státem rozumí případně odkaz na souvislost s příslušným územním celkem;

d) se odkazem na hraniční určovatel ve vztahu ke státu rozumí případně odkaz na uvedený hraniční určovatel ve vztahu k příslušnému územnímu celku.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, smluvní stát se dvěma nebo více územními celky, ve kterých platí různé právní systémy, není povinen tuto úmluvu uplatňovat v situacích, které zahrnují pouze tyto různé územní celky.

3. Soud v územním celku smluvního státu se dvěma nebo více územními celky, ve kterých platí různé právní systémy, není povinen uznat nebo vykonat rozhodnutí z jiného smluvního státu pouze z toho důvodu, že rozhodnutí bylo uznáno nebo vykonáno v jiném územním celku téhož smluvního státu podle této úmluvy.

4. Tento článek se nevztahuje na organizace regionální hospodářské integrace.

Článek 23

Vztah k jiným mezinárodním nástrojům

1. Tato úmluva má být vykládána pokud možno tak, aby byla slučitelná s dalšími smlouvami platnými pro smluvní státy, uzavřenými před touto úmluvou či po ní.

2. Touto úmluvou není dotčeno uplatňování smlouvy, která byla smluvním státem uzavřena před touto úmluvou.

3. Touto úmluvou není dotčeno uplatňování smlouvy, která byla smluvním státem uzavřena po této úmluvě, pokud jde o uznání nebo výkon rozhodnutí vydaného soudem smluvního státu, který je také stranou dané smlouvy. Závazky podle článku 6 vůči smluvním státům, které nejsou smluvními stranami této smlouvy, nejsou touto smlouvou dotčeny.

4. Touto úmluvou není dotčeno uplatňování pravidel organizace regionální hospodářské integrace, která je stranou této úmluvy, pokud jde o uznání nebo výkon rozhodnutí vydaného soudem smluvního státu, který je rovněž členským státem organizace regionální hospodářské integrace, jestliže:

- a) tato pravidla byla přijata před uzavřením této úmluvy nebo
- b) tato pravidla byla přijata po uzavření této úmluvy v rozsahu, v němž těmito pravidly nejsou dotčeny závazky podle článku 6 vůči smluvním státům, které nejsou členskými státy organizace pro regionální hospodářskou integraci.

KAPITOLA IV – ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 24

Podpis, ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení

1. Tato úmluva je otevřena k podpisu všem státům.
2. Tato úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení signatářskými státy.
3. Tato úmluva je otevřena k přistoupení všem státům.
4. Listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení jsou ukládány u ministerstva zahraničních věcí Nizozemského království, deponitáře této úmluvy.

Článek 25

Prohlášení o nejednotných právních systémech

1. Pokud má stát dva nebo více územních celků, ve kterých platí různé právní systémy upravující věci, na které se vztahuje tato úmluva, může prohlásit, že se úmluva vztahuje na všechny jeho územní celky nebo pouze na jeden či více z nich. V takovém prohlášení se výslovně uvedou územní celky, na které se úmluva vztahuje.

2. Pokud stát neučiní žádné prohlášení podle tohoto článku, vztahuje se úmluva na všechny územní celky daného státu.
3. Tento článek se nevztahuje na organizace regionální hospodářské integrace.

Článek 26

Organizace regionální hospodářské integrace

1. Organizace regionální hospodářské integrace sestávající pouze ze svrchovaných států, která má pravomoci v některých nebo ve všech věcech upravených touto úmluvou, může tuto úmluvu podepsat, přijmout, schválit nebo k ní přistoupit. Organizace regionální hospodářské integrace má v takovém případě v rozsahu, ve kterém má tato organizace pravomoc ve věcech upravených touto úmluvou, práva a povinnosti smluvního státu.
2. Organizace regionální hospodářské integrace v okamžiku podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení oznámí písemně depozitáři věci upravené touto úmluvou, v nichž její členské státy přenesly na tuto organizaci svou pravomoc. Uvedená organizace bez prodlení písemně oznámí depozitáři všechny změny pravomocí uvedených v posledním oznámení podle tohoto odstavce.

3. Pro účely vstupu této úmluvy v platnost se žádná listina uložená organizací regionální hospodářské integrace nepočítá, ledaže by organizace regionální hospodářské integrace podle čl. 27 odst. 1 prohlásila, že její členské státy nebudou stranami této úmluvy.

4. Veškeré odkazy na „smluvní stát“ nebo „stát“ v této úmluvě se vztahují stejně v příslušném případě i na organizaci regionální hospodářské integrace.

Článek 27

*Organizace regionální hospodářské integrace
jako smluvní strana bez svých členských států*

1. V okamžiku podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení může organizace regionální hospodářské integrace prohlásit, že vykonává pravomoc ve všech věcech upravených touto úmluvou a že její členské státy nebudou stranami této úmluvy, ale budou jí vázány z titulu podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení této organizace.

2. Pokud organizace regionální hospodářské integrace učiní prohlášení v souladu s odstavcem 1, vztahují se všechny odkazy na „smluvní stát“ nebo „stát“ v této úmluvě v příslušném případě stejně i na členské státy takové organizace.

Článek 28

Vstup v platnost

1. Tato úmluva vstupuje v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí doby, během níž může být učiněno oznámení v souladu s čl. 29 odst. 2 ve vztahu k druhému státu, který uložil svou listinu o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení podle článku 24.

2. Poté tato úmluva vstoupí v platnost
 - a) pro každý stát, který ji následně ratifikuje, přijme, schválí nebo k ní přistoupí, prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí doby, během níž mohou být s ohledem na uvedený stát učiněna oznámení v souladu s čl. 29 odst. 2;

 - b) pro územní celek, na který se tato úmluva vztahuje v souladu s článkem 25 poté, co úmluva vstoupila v platnost pro stát, který učinil dané prohlášení, prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od oznámení prohlášení podle uvedeného článku.

Článek 29

Navazování vztahů v souladu s úmluvou

1. Tato úmluva nabude účinnosti mezi dvěma smluvními státy, pouze pokud žádný z nich neučinil oznámení deponitáři týkající se tohoto druhého státu v souladu s odstavci 2 nebo 3. Pokud takové oznámení neexistuje, je úmluva mezi dvěma smluvními státy účinná od prvního dne měsíce následujícího po uplynutí doby, během níž lze oznámení učinit.
2. Do dvanácti měsíců ode dne oznámení deponitáře uvedeného v čl. 32 písm. a) může smluvní stát oznámit deponitáři, že ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení jiného státu nebudou mít za následek navázání vztahů těchto dvou států podle této úmluvy.
3. Stát může po uložení své listiny podle čl. 24 odst. 4 oznámit deponitáři, že jeho ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení nebude mít za následek navázání vztahů se smluvním státem podle této úmluvy.
4. Smluvní stát může kdykoli odvolat oznámení, které učinil podle odstavců 2 nebo 3. Toto odvolání nabývá účinku prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců od data oznámení.

Článek 30

Prohlášení

1. Prohlášení uvedená v člancích 14, 17, 18, 19 a 25 mohou být učiněna při podpisu, ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení nebo kdykoli poté a mohou být kdykoli změněna nebo odvolána.
2. Prohlášení, jejich změny a odvolání se oznamují deponitáři.
3. Prohlášení učiněné v okamžiku podpisu, ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení vstupuje v platnost souběžně se vstupem této úmluvy v platnost pro dotčený stát.
4. Prohlášení učiněné později a všechny změny nebo odvolání prohlášení vstupují v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců ode dne, kdy deponitář obdržel příslušné oznámení.
5. Prohlášení učiněné později a všechny změny či odvolání prohlášení se nevztahují na rozhodnutí vydaná v řízeních, která již byla zahájena před soudem původu v okamžiku, kdy prohlášení nabývá účinku.

Článek 31

Vypovězení

1. Smluvní stát této úmluvy je oprávněn úmluvu vypovědět písemným oznámením depozitáři. Vypovězení může být omezeno na některé územní celky nejednotného právního systému, na který se tato úmluva vztahuje.
2. Vypovězení se stává účinným prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí dvanácti měsíců ode dne, kdy depozitář obdržel příslušné oznámení. Pokud je v oznámení stanovena delší lhůta pro účinnost vypovězení, stává se vypovězení účinným po uplynutí této delší lhůty ode dne, kdy depozitář obdržel příslušné oznámení.

Článek 32

Oznámení depozitáře

Depozitář oznámí členům Haagské konference o mezinárodním právu soukromém a ostatním státům a organizacím regionální hospodářské integrace, kteří podepsali, ratifikovali, přijali nebo schválili tuto úmluvu nebo k ní přistoupili v souladu s články 24, 26 a 27:

- a) podpisy, ratifikace, přijetí, schválení a přistoupení podle článků 24, 26 a 27;

- b) datum vstupu této úmluvy v platnost podle článku 28;
- c) oznámení, prohlášení, změny a odvolání prohlášení uvedené v člancích 26, 27, 29 a 30 a
- d) vypovězení podle článku 31.

Na důkaz tohoto níže podepsaní, jsouce k tomu řádně zmocněni, podepsali tuto úmluvu.

V Haagu dne 2. července 2019 v anglickém a francouzském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jediném vyhotovení, které bude uloženo v archivu vlády Nizozemského království a jehož ověřený opis bude předán diplomatickou cestou každému členskému státu Haagské konference o mezinárodním právu soukromém na jejím dvacátém druhém zasedání a každému státu, který se uvedeného zasedání zúčastnil.